

La cançó del aye.

Lo meu bes al sortir-me l'aurora
 es l'ali del poruch rossinyol,
 es respir del mati qu'ensamoca,
 es la innocè del dia y del sol.
 Soch promès de la fresca rosada,
 soch vaiguar dia de joya de llum,
 y al passat una tranquil·la alenada
 deixa un rastre de fresca y perfum.

jo robo la flayre
 de rosas y lliris
 m'en duch ben entayre
 los plaus y respirs.

soch l'ayre, soch l'ayre, soch l'ayre.

Quant lo sol est anunciant mitg dia
 lo meu bes es lo bes dels amors,
 soch lo cant de l'eterna alegria,
 soch l'abraes que s'envian los cors
 I cubre mitg de mas alas sospes,
 per lo mar, las montanyas y ls plans
 la remor jo rescampo de besos
 que ressonan potents y vibrants.

jo robo la flayre
 de llavis granats,
 soch l'etern cantayre
 d'amors axrelats.

soch l'ayre, soch l'ayre, soch l'ayre.

Quant lo sol ja ha baixat a la posta
 y a la terra envoltalla la nit
 soch lo simbol del fret que s'acosta,
 soch l'hivern d'aquell jorn ja finit.
 Los meus cants son plangjols y tristos,
 los meus besos son frets y gelats.
 i soch recort d'aquells jorns que un colp vistos
 al abim del oblit son llensats.

llavors me tuch flayre,
 sol porto fredor,
 soch un vell borayre
 que plora l'amor.

soch l'ayre, soch l'ayre, soch l'ayre.

Josep Palafreguera

La canço del ayre Llecha. J. Calçada

Poe a Poe

Veu

Piano

2. fins

Un poe mogul

Lo men bes al sor-tir - ne l'au

ro - ra es l'a - le del po - ruch ras - si -

nyol es sos - pic del ma - ti que - na

110. ra es lo min- ci del di- a y del

sol Soch pro-mes de la fes- ca ro-

sa- da soch van- guar- dia de jo- ya y de

llum

gal pas-sar ma tranquil-la a. le. na - da

Poc a Poc

dei-xambras he de fes-ca y per fims. jo no bo la flay-re

de-ro-say llus m'en due beness. lay-re los plampy sos-pirs soch

no tant Poc a Poc l'ay-re soch l'ay-re soch l'ay-re

Poc a Poc